

28. říjen 1918 – vznik ČSR

Dne 28. října 1918 prohlášena byla samostatnost Československé republiky. A navíc máme konec války. Jako v celé naší vlasti, tak i v naší milé obci lidé jásalí, chodili v průvodě se zapálenými lampióny a zpívali. A každý byl druhému bratrem a mnohý velkou radostí slzel. Všichni se radovali z toho, že je konec útrapám válečným, hladu a bídě.

Lid za války neměl často co do úst dát, nikdo ničeho neprodával, na chléb z kukuřičné mouky se stávalo ve frontách a prodával se pouze na lístky zvané chlebenky. Rovněž i ostatní potřeby se prodávaly na lístky: maso, mouka; cukřenky, tučenky, tabačenky... Míra vyměřená státem nestačila a lid trpěl. Vojáci často vykonávali u sedláků rekvizice (prohlídky), zabavovali zásoby a trestali je ještě peněžními pokutami.

V těchto dobách dařilo se dobře lichvářům, kteří získali velké jmění, zatímco mnozí lidé umírali hladem. Často o několika bramborách a černé kávě ze žita vařené museli horníci nebo dělníci pracovat 10–12 hodin v dole či v továrně.

Mnoho mužů bylo odvedeno k vojsku, ba ku konci války odvedeni i hoši 17letí. Někteří se domů již nevrátili – buď padli, nebo zemřeli v nemocnicích, nebo se stali nezvěstnými, o nichž nikdo neví, co se s nimi stalo. Z naší obce jsou to: Josef Brada, Václav Diviš, Vacek, Matěj Tříška, Jan Krafta, Václav Tráva, Václav Zach, Josef Bečka, Emanuel Pícha, František Bauer, František Lang, Matěj Lang, Jiří Šobr, Josef Havel.

Někteří vrátili se jako invalidé neb s podlomeným zdravím.

Když v zahraničí vznikalo naše vojsko, které velmi pomáhalo ničit rakouské mocnářství, přihlásili se mnozí zajatí v Rusku, Francii nebo v Itálii do takového vojska a po válce se vrátili do své milované vlasti jako legionáři. Jsou to: Jos. Berka, Fr. Karas, V. Vodrážka, Šída, Bláha, Špillar, Hausner, Fr. Vodrážka a A. Soukup.

Podvýživa lidu měla své následky, kdy v naší obci řádila nemoc zvaná španělská chřipka. Vyžádala si mnohé oběti, převážně umírali jinoši 18–24letí. V naší obci zemřeli Jaroslav Hasal, Vlasák, Josef Mašát, František Lang a František Brada.

Oslava vzniku ČSR se konala i ve zdejší škole. Ve vkusně vyzdobené učebně shromáždilo se žactvo se sborem učitelským za přítomnosti členů obecního zastupitelstva, místní školní rady a rodičů o osmé hodině ranní.

Po nadšeném proslovu učitelky Jarmily Brychtové a zapění národní hymny „Kde domov můj“ proslovil řídící učitel Emanuel Kadlec slavnostní řeč, ve které vylíčen byl úryvek z dějin českého národa, z bitvy bělohorské (1620) a jejích neblahých následků, které však radostnou přítomností proměněny ze staleté potupy v památku slavného vzkříšení a osamostatnění českého národa a jeho státu.

Zároveň projevena vděčnost budovatelům československého státu a podáno ujištění, že žactvo jest si vědomo velebných chvil nynějších, a že slibuje usilovati s veškerým nadšením o to, aby vyrůstalo v duchu tradic naší velké minulosti.

Po přednesu několika vlasteneckých básní a zpěvů byla slavnost svoláním slávy našemu prezidentu osvoboditeli Tomáši Garrigue Masarykovi a zapěním národní hymny ukončena.